

ת"פ 10256/08 - מדינת ישראל - המאשימה נגד אליעזר בר - הנאשם

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 14-08-10256 מדינת ישראל נ' בר
בפני כבוד השופט עמית פריז

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
(ע"י עו"ד חן שפירא - תביעות נתניה)
נגד
אליעזר בר - הנאשם
(ע"י עו"ד מירב נסבויים-סנגוריה ציבורית)

הכרעת דין

השתלשלות ההליכים

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של ניסיון תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, והפרעה לעובד ציבור, לפי סעיף 288א(1) לחוק העונשין.

על פי הנטען, ביום 14.6.24 בשעה 9:15 Uhr, הגיעו לביתו של הנאשם גובה במוסד לביטוח לאומי בשם אורן גוס, וכן שוטר מלאוה בשם דניאל אלבז, כדי למשח צו לתפיסת מטלטליין מיום 29.4.14, בגין חוב שרבץ כנגד הנאשם. הנאשם התנגד לכך והתפרק בגופו תוך שאמר לשניים "אתם תעופו מפה, אתם תצאו לי מהבית". באותו הנסיבות הנאשם השילך צלחת לעבר גוס, שלא פגעה בו אלא התנפיצה על הרצפה.

ביום 16/6/6 כפר הנאשם בכתב האישום. גדר הכפירה נשמע מפי באת כוחו, בנוכחותו כ厰, באופן הבא:

"יש לנו טענות לגבי חוקיות הכניסה לדירה והחיפוש שנעשה בה. הגיעו ב�отק'ר דפקו בדלת, אישטו פתחה את הדלת, הנאשם ישן, ביקשו לתפוס חפצים, ביקש לראות צו, לא הראו לה צו. העירה את הנאשם ביקש מהם לראות צו, ואף לו לא הראו צו. נכון שבנסיבות אלה הנאשם דרש מהם לצאת מהבית, הנאשם לא השלים שום צלחת, כאשר הגובה הגיע וניסה לנקות את הטלויזיה בצורה כוחנית וברוטלית עפה צלחת ואכן הצלחת נשברה. לא מתקינות העבירות נשוא כתב האישום. בסוף האירוע גם הראה צו אבל זה היה בשלב הרבה אח"כ."

בuckבות כפירת הנאשם הודה המשפט הוכחות. מטעם המאשימה נשמעו העדים מנחם מסורי, אורן (ולרי) גוס, צבי

עמוד 1

טיפנברונר, ודניאל אלבז. הנאשם העיד וכן העידו אשתו ציורה וילדיו הבוגרים עינב ונעם. עם סיום שמיית הראיות הצדדים סיכמו בעלפה.

שמיית הראיות והסיכוםים עליהם שתי סוגיות עיקריות הדורשות הכרעה, שיידונו להלן.

סוגיות חוקיות פועלות צוות הגביה

שמיית הראיות עללה כי אין חולק שצוות הגביה שהגיע מלכתחילה לבית משפטו של הנאשם היה מורכב מהגבוה או ריאו (ולרי) גוס והשוטר המלווה דניאל אלבז. אין חולק כי אלה הגיעו למקום על מנת לגבות חוב שלטענתם הנאשם היה חייב למיסד לבתו לאומי, ובמידה זהה לא ישולם, לתפוס מטלטליין לצורך מימושו. אין חולק כי בעת הגעתם לביתו, באנו בדברים עם אשתו ומסרו לה שבאו לגבות את החוב ולשם כך יתפסו מטלטליין במידת הצורך. אין חולק כי באותה עת הנאשם לא שאה בקומת הכנסייה של הבית, אלא הגיע לשם בהמשך ביורדו מהקומה העליונה של הבית. אין חולק כי לאחר הגעתו, הנאשם דרש מצוות הגביה לצאת מהבית באופן המתויר בכתב האישום.

לצד זאת טען הנאשם כי פועלות צוות הגביה הייתה לא חוקית, ועל כן פעל כפי שיפורט לעיל בעבודות שאין בחלוקת, כך שמעשו לא מהווים עבירה של הפרעה לעובד ציבור. לעניין טענת אי החוקיות, חל במהלך המשפט שינויים מסוימים בהגדרת אי החוקיות מצד ההגנה. כך, מגדר הcapeira השתמע כי אי החוקיות נבעה מכך שצוות הגביה לא נענה לבקשת הנאשם ואשתו להציג את צו הרשאה לבצע התפיסה. לעומת זאת, הרי במהלך שמיית הראיות, ובהמשך בסיכומים, טענת אי החוקיות התרחבה ממשמעותית כך שנטען כי לא הוכח שצוות הגביה ביצע פועלה כדין.

הרחבה זו עשויה בריגל להתפרש כגרסה כבושה, על בעית המהימנות הטמונה בה. עם זאת, ولو מחמת הסקה, אנחנו שהנאשם הרחיב טענתו נוכח המידע שעלה בעדותו של הגובה גוס ביחס לפעולותיו של الآخرן. עם זאת, לגופה של הטענה לאי החוקיות, על כלל רבדיה, לא מצאתי בה ממש, כפי שיפורט להלן.

ראשית ייאמר כי איןני מוצא צורך להיזיק לשאלת האם טרם הגעת צוות הגביה לבתו של הנאשם פעל המיסד לבתו לאומי בהתאם לנחייו באשר לגביית החוב הנטען של הנאשם, ובכלל זה נקיות צעדי התראה ורישום עיקול. שכן, על פי נוסחה של עבירת הפרעה לעובד ציבור שבה נאשם הנאשם, הדגש אינו על הפרעה לכל הילך במסגרתו פועל עובד הציבור, אלא לפעולות של עובד הציבור. על כן יש לבחון את חוקיות פועלות עובד הציבור, ובעניין המדבר בצוות הגביה. משכך, יש לבחון אך ורק את הטענות של ההגנה לגבי אותו צו שהייתה הרשאה לבצע פועלות התפיסה אליה הגיע צוות הגביה לבתו של הנאשם. דומה כי אף הנאשם היה עיר לך שכן לגרסתו חזר פעמיים לפני צוות הגביה על כך שלא הצגת צו הרשאה לא ניתן להם לשוחות בביתו.

לגוף של דברים, הרי שהן מעודות הגובה גוס, והן מעודות השוטר אלבז, עליה במפורש שהיה ברשותם צו הרשאה. העד גוס, שבאותה עת כבר צבר ניסיון רב בביצוע פועלות גביה, אף הבahir שאין כל אפשרות שיבצע פועלות גביה ללא צו הרשאה. הדברים הינם הגיוניים ביותר, בוודאי שהם מתיחסים לרכיב אשר אמרו להתגבש עוד טרם הגעה לבית החיבר

לביצוע הגביה, להבדלי מרכיב שקיומו משתככל רק לאחר הגעה לבית הח'יב. לשון אחר, אין כל טעם לצאת לבצע פעולה גביה אם אין כל צו.

יתר על כן, קיומו של הצו הוכח באמצעות הגשת צילומו ביום האירוע במשטרת שסומן ת/3. בהמשך התקבל העתק נאמן למקור של נספח הצו כפי שקיים ברשות המוסד לביטוח לאומי וסומן ת/4. בנוסח זה נוסף פרטים לעומת הנוסח שצולם במשטרת, כאשר הגובה גוס הבahir בעדות משלימה שהפרטים הוספו על ידו לאחר האירוע בעמוד השני של המסמך, אשר מלכתחילה מיועד להיות מנולא לאחר פעולה גביה. ניתן להתרשם שאכן כך הם פנוי הדברים שכן האירוע עצמו מוזכר בו ברובד האלים שבו, וכן מצוינים שני פרטי כרטיסי אשראי שבאמצעותם בוצע תשלום מטעם הנאשם, אשר אין חולק על ביצוע התשלום באופן זה בסוף האירוע.

הגובה גוס אף נתן הסבר מנייח את הדעת לתאריכים שופיעים בעמוד הראשון של המסמך. הוא הבahir שהתאריך המוקדם יותר, כחודשים לפני האירוע, הינו תאריך הרשאה המקורי. הוא הבahir כי יום לפני האירוע, עניין בשגרה, בוצעה בדיקה בדבר עדכנות החוב וגובהו, כדי לדעת אם יש עוד טעם בפעולת הגביה, ואם כן לגבי איזה סכום היא נדרשת. הוא הבahir שבבקשר זה נרשם תאריך של יום לפני האירוע בסמוך לחותמת וחותמת הגורם המאשר, הגברת רבקה טולדו. ניתן להיווכח מת/3, ת/4 כי מאז התאריך של הרשאה המקורי, אכן חל שינוי בגובה החוב הנדרש לגביה, ומפורטים תשלוםיהם שבוצעו במהלך אותם חודשים, שהביאו להקטנת החוב הרלבנטי לגביה אך לא לביטולו. כן מוזכר קיומו של חוב נוסף, שלא צו הרשאה מלכתחילה, ועל כן הגביה לא בוצעה לגביו.

באשר לפועלות בביתו של הנאשם, הגובה גוס הבahir שבהתאם לנוהלים (ובאופן העולה בקנה אחד עם היותה של הרשאה בת/3, ת/4 ל"עיקול וTrapisat Metallion") טרם תפיסת הטלויזיה, החל ברישום עיקול שהינו בסיס לתפיסה זו, אולם הדבר לא הושלם בשל התנהלותו האלימה לדבוריו של הנאשם, דבר שהביא ל"הקפאת המצב" עד הגעת שוטר נוספת לעיניו, ובמקביל גובה נוסף ולבסוף תשלום בכרטיסי האשראי כאמור לעיל.

"יאמר כי דברים אלו של הגובה גוס לא יכולים להיות על ידי הנאשם ובני משפטו, שכן אלה טוענו כי לא רואו כלל מה נעשה ברישומיו, ובוואדי לא מכירים את התנהלותו שלו טרם הגיעו לביתם. על כן, כאשר דבריו הגיוניים, סדריים, ונתמכים בכתב, הכל כמפורט לעיל, הריני לקבוע כי פועלותיו בגובה הן טרם האירוע, הן במהלךו, והן לאחריו, בוצעו כן. על כן, וכאשר תפקידו של השוטר אלבז היה לוויי פעולה גביה ולא עשית פעולות גביה מהותיות, ממשמעות הדבר.ינה שצאות הגביה فعل כדין.

על כן יש לחזור ולהציגם לטענה המקורית של הנאשם בדבר אי הצגת הצו על ידי צוות הגביה במהלך האירוע למורת שדרש זאת. טענה זו ראוי לבחור עובדתי שכן אם הייתה נכונה הרי שעלה פניו היה מגבש לתנאי הגנת טוות במצב הדברים ביחס להיות פעולות צוות הגביה כדין, באופן המשליך על השאלה האם התנהלותו של הנאשם גיבשה עבירה של הפרעה לעובד ציבור. עם זאת, כפי שיפורט להלן, בירור עובדתי מעלה כי אין כל שחר לטענה בדבר אי הצגת הצו למורת דרישת הנאשם.

לענין זה, הגובה גוס מסר בעדותו כי הצו שהיא ברשותו לא הוגג לאשתו של הנאשם, וגם לא לנאים, ונימק זאת בכך שאף אחד מהם לא ביקש זאת. עם זאת ציין כי בשלב מסוים של הוויכוח שהתעורר עם הנאשם בדבר עצם עדכנות החובב נשוא פועלות הגביה, השוטר אלבז לicked מהגובה גוס את הצו והמשיך לדבר עם הנאשם.

העד אלבז הסתמן בעדותו על דוח הפעולה שערך בסמוךairaיע, תוך שהתרברר כי אין זוכר את כל פרטי האירוע. באופן זה מסר באופן המשלים את דברי הגובה גוס לעיל, שבשלב מאוחר שלairaיע, הוא, השוטר אלבז, הציג לנאים את הצו. לעומת זאת השוטר אלבז אף מסר בעדותו כי הוגג לאשתו של הנאשם, הגברת ציפורה בר, אך בהמשך אישר שבדו"ח הפעולה שערך בסמוךairaיע לא הזכיר נושא הצגת הצו בפנייה.

דבריו אלה של העד אלבז אין פירושם שאין לתת אמון בגרסתו בעניין. בסופו של דבר ענין לנו בשוטר, אשר פועלות הגביה שבענינו היה שגרתיות בעבודתו, ואף דרך כלל ביצע פעולות שכלה שהוא מלאה את הגובה גוס. על כן, וכאשרairaיע אירע כשלוש שנים טרם העדות, לא ניתן לטעות ממנה שיזכר ממנה פרטיהם הקשורים שאינם "חווד"ם לעומת פעולות גביה אחרות, ואף הצגת צו הכלל זה. בדיק מסיבות שכלה ערך דוח פעולה, וכאשר התברר שהעד התבבל באופן שיטה ממנה בהקשר של פרט לא ייחודי בשגרת בעבודתו, אין בכך כדי לבטל את יתר דבריו, ככל שהם תואמים את דוח הפעולה. אדרבא, שבגדיר הcpfira נתען שכן הוגג בשלב מאוחר שלairaיע.

על כן שילוב דברי שני העדים מביא למסקנה כי העובדה אינה בחלוקת לפיה הוגג רק בשלב מאוחר שלairaיע, התבטאה בכך שהוטר אלבז הציג לנאים נוכחות הוויכוח שהתעורר בדבר עדכנות החובב, ומבלתי שהנאום ואשטו דרשו את הצו לאורך כלairaיע.

עjon בעדותו של הנאשם האחרים מלמד שלא עלה בידי ההגנה לקעקע מסקנה זו, אלא שהוצאה גרסה נגדית לא מהימנה, אף יש בכוחה כבכדי לחזק עוד יותר את ראיות התביעה בעניין. זאת כפי שיפורט להלן.

תחליה יש להציג שעדי ההגנה האחרים הינם בני משפחה קרובים של הנאשם. אמן ברור שאין בכך כדי לפסול מראש את עדויותיהם, אולם הדבר מחייב זהירותיחסית בבחינת דבריהם. זאת נוכח נטייתם הטבעית לגונן על הנאשם בהיותו בן זוג ואב. ועתה לוגוף של דברים.

גרסת הנאשם הייתה שלא ראה את הצו. זאת לאairaיע, ולא לאחריו בחקירות המשטרה. זאת למורת דרישות מצדיו ומצד אשטו שהגובה גוס יראה את הצו. אולם, הדבר מהוות סתייה לגדר cpfira, שם כאמור נתען שהוגג צו, בשלב מאוחר שלairaיע, באופן התואם דווקא את דברי שעדי התביעה. אולם גם מעבר לכך, גרסת הנאשם אינה בעיתית.

בקוע ראשון בגרסה זו נפער עוד באמרתו המשטרתית של הנאשם ת/1. הדברים אמרוים בכך שהנאום טוען שהצו מולא על ידי הגובה בבתו, דבר המצביע על כך שגם במשטרה טענות הינה שדווקא ראה הצו. כאשר נדרש לענין זה בעדותו הנאשם טוען כי ראה את הגובה רושם טפסים, והשוטר אמר לו, בנפקוד של מסמך שלא ידע את תוכנו, "הנה צו". גם הסבר זה של הנאשם יוצר סתייה לדבורי המשטרה, שכן מלאה עולה במפורש, ולא כהשערה, שהמסמך שמולא הוא

הצו, ואין כל אזכור לנושא של ה"נפנוף" ללא הצגת התוכן.

הניסיין של הנאשם לישב את הסטירה לדבריו במשפטה אף נידון לכישלון מכיוון שאין לכך כל אישור בדברי אשתו ובתו, אשר מתייחסות לא אחת לנושא אי הצגת הצו, ואין כל רמז בדברי מי מהן לכך שבשלב מאוחר "נפנוף" לעבר הנאשם מסמך בטענה שזהו הצו, ועוד לאחר שזה נכתב במקום.

גרסתו המאוחרת של הנאשם שמהותה ניסיון זה לישב את אותה סטירה אף אינה הגיונית. הרי אם הנאשם העיד על עצמו שהוא מוכן להטעמת בתקוף ובכעס עם צוות הגביה כל עוד לא הראו לו צו, הגיוני הוא שאם כבר נפתח פתח והשוטר אלבז מצביע על מסמך כלשהו הנחזה להיות הצו, הנאשם יעמוד בתקוף על כך שהוא רוצה לעזין במסמך. אולם, אין כל רמז לתגובה אקטיבית מצופה שכזו מצדיו, אלא שהפטיר שמחמת המרחק ביניהם והיותו של הנאשם קצר ראייה לא הצליח לקרוא את אותו מסמך.

במצבי דברים זה נראה שהנאשם ניסה אגב גרסתו המאוחרת והבעייתית בדבר "נפנוף" המסמן הנחזה להיות צו, להתמודד עם העולה מדברי הגובה גוס והשוטר אלבז לעיל בדבר הצגת הצו לנאשם בשלב מאוחר של האירוע, וביזמת השוטר אלבז כדי לשים קץ לוויכוח בדבר עדכנות החוב. משכך ניסיון זה אגב אותה גרסה בעייתי, הדבר מחזק את גרסת שני עדי התביעה לעיל.

מעבר לכך, אף בטענה לפיה הנאשם ואשתו דרשו צו אך לא נענו, התגלו פגמי מהימנות של ממש.

ראשית ייאמר כי אין כל סיבה לשני חברי צוות הגביה להסתיר את דבר קיומו של הצו, שהרי זה נמצא כאמור לעיל כمبرס ומצדיק את פעולות הגביה שבאו לבצע. על כן אם מי מבאי הבית היה דורש מהם צו, היו פועלים להציגו עוד בשלב מוקדם. בוודאי אם הדבר היה כתנאי לאפשר כניסה לבית, או אז הצגת הצו הייתה חוסכת כל עימות. כאמור, הציגו הצו מיוזמתם בשלב מאוחר, אך זאת רק כדי לנסות לשכנע את הנאשם בדבר עדכנות החוב ולסייעו הויכוח בעניין.

מעבר לכך, בעוד הנאשם טען שבקשותיו להראות את הצו סורבו על ידי הגובה גוס בנימוק שאין ברשותו צו, הרי שאשתו בעדותה צינה כי התגובה לבקשתו לא הייתה אמרה ברורה שכן צו, אלא שהיתה תחמקות. מעבר לכך, בתו של הנאשם בעדותה גם לא דיברה על כך שנאמר שכן צו, אלא שהבקשות של הוריה להראות הצו לא נענו. באשר לבנו של הנאשם, הרי שזה מסר שנאמר לנאים במפורש שיש צו, אך לא מעוניינים להראות לו.

בכך לא תמו ההבדלים בין דברי הנאשם לבין משפחתו ביחס לדברים שנאמרו לו ועל ידו במהלך פעולות הגביה. כן, הנאשם טען כי הוא זה שיזם את תשלום החוב בשני כרטיסי אשראי משפחתיים, אך הגובה גוס דחה זאת, מנמקנות להבנתו של הנאשם. לעומת זאת אמרו העידה כי האפשרות לשלם עלתה בשלב המאוחר של האירוע, עת הגיע למקום גובה נוספת והציג זאת, ובתגובה ביקשה לשלם בזמן, אך כשנמסר לה שניתן לשלם רק בכרטיס אשראי, עשתה כן באמצעות שני כרטיסים של בני משפחה עימם יצרה קשר טלפוני. אף בתו של הנאשם בעדותה מוסרת כי הנושא של תשלום בכרטיסי אשראי משפחתיים עלה באמצעות אשתו של הנאשם, משמע לא באמצעות הנאשם. יותר מכך, אף

מאמרתו של הנאשם במשפטה עולה כי מי שילם בכרטיסים הייתה אשתו, דבר התומך בגרסתה יותר מבגרסתו.

אין מדובר בהבדל שולי ולא לבנוני לענייננו. כמו בעניין הטענה לדרישת הצו, גם בעניין הטענה להצעת התשלום, הנאשם מתאר דינמיקה שהוא עצמו מבקש מהגובה גוס משחו אשר אמר קודם לפtron הבהה ולחסוך עימות, אך הגובה גוס מסרב באופן תמהה, וכך מונצח העימות. ניכר שבдинמיקה זו הנאשם מנסה לipyות את מעשיו שלו ולהשחר את התנהלות הגובה גוס. כאשר הדברים נמצאים לא מהימנים אף בגרסה בסוגיית התשלום, יש בכך כדי לחזק את המסקנה של העדר מהימנות הנאשם אף בגרסה בסוגיית דרישת הצו.

בשים לב לכך, השטכני עי הנายם ובני משפחתו לא דרשו מצוות הגביה צו המהווה אסמכתא לפועלות הגביה. צו זה, שהיה קיים ברשות צוות הגביה מלכתחילה, הוצג לנายนם בשלב מאוחר של האירוע על ידי השוטר אלבז, וזה מיזמת צוות הגביה כדי לנסות לישב את הויוקה בשאלת עדכנות החוב. זהו הויקוח האמתי שהתנהל בין הצדדים, ואין עסוקין בסירוב לגיטימי של בעל בית מגורים להרשות פועלות גביה בבית הין שלא נענתה דרישתו להציג אסמכתא לה, או אז הוא מניח שהוא אינה חוקית.

לסיכום סוגיה זו, אין כל יסוד לטענות השונות של ההגנה בדבר אי חוקיות פועלות צוות הגביה, בדגש על הגובה גוס, ונכח דעתינו כי זה פועל כדין, והנายนם לא היה רשאי להניח אחרת.

סוגיות נסיבות שבירת הצלחת

משמעות הריאות עולה כי למעשה אין חולק שבஸמור לאחר שהגובה גוס הביע דעתו שיש מקום לתפוס את הטלויזיה בבית הנายนם במסגרת הליך הגביה, הנאשם היה ליד שולחן סמור, אך לא צמוד, שעליו היו מונחות צלחות. אין חולק כי לאחר מכן אחת הצלחות הללו הגיעו מהשולחן לרצתה והתנפיצה, אך קיימתחלוקת לגבי הסיבה לכך. על פי טענתה המאשימה, הנאשם זרק את הצלחת לעבר הגובה גוס, וזה התנפיצה לאחר שלא פגעה בו. לעומת זאת, על פי טענתה ההגנה, הצלחת נפלה מהשולחן מפני שהנายนם השילך אותה.

מסתבר כי גם בסוגיה זו היה הבדל בין גרסת ההגנה כפי שבאה בגדיר הcpfira, לבין הגרסה כפי שעלה במהלך הראיות והטיסקיים. כך, מגדר הcpfira ניתן להבין שלאחר תפיסת הטלויזיה נפלה הצלחת, כאשר אין אזכור לכל פעולה הכרוכה בנายนם שגרמה לכך, לרבות אי אזכור נסיונו למנוע את תפיסת הטלויזיה. לעומת זאת, במהלך שמיית הריאות התברר כי לטענתה של הנאשם הוא נע עבר הגובה גוס כדי למנוע תפיסת הטלויזיה, ואגב כך הצלחת נפלה מהשולחן עליו הייתה מונחת, לאחר שהנายนם אגב תנעטו האמורה נתקל בשולחן או בצלחת.

יעון באמרתו של הנאשם במשפטה מגלת כי אמם שם נתען בתחילת הצלחת נפלה מהשולחן אגב ניסיונו של הגובה גוס לתרפס את הטלויזיה, אולם בהמשך עניין זה מפורט כך שיש אזכור לתנועה של הנאשם לעבר הגובה ואגב כך התקלות בשולחן, סיבה לנפילת הצלחת. במצב דברים זה נראה שהבדל שצווין בין גדר הcpfira לבין גרסתו הכללית של הנאשם כפי שהתבררה בראיות, אין בו בצדיו להיות גרסה כבושה מצד הנאשם באופן המשלים על שאלת מהימנות

על אף זאת, הרי שלאחר בחינה כוללת של כלל גרסאות העדים לאירוע והנאשם, אשר פרטיה יבואו להלן, סברתי כי גם במקרה זה יש לקבל את גרסת המאשימה כפי שהתבטאה בכתב האישום. א נמק בהרחבה.

על פי עדותו של הגובה גוס, הנאשם עמד ליד אותו שולחן, ומשם, מרחק של כ שני מטרים וחצי, השלים לעברו צלחת, שלא פגעה בו, אלא התנפיצה על הרצפה. בהמשך הנאשם אחז בצלחת שנייה, אך השלכתה נמנעה ממנו על ידי השוטר אלבז. כל זאת אגב פעולתו של הגובה גוס לרשום עיקול מצודמי לתפיסת הטלוויזיה, כאשר בעקבות מעשי הנאשם חדל מפעולתו, עת השוטר אלבז "הקפיא מצב", עד להגעת תגבור משטרתי.

השוטר אלבז מוסר דברים דומים לדבריו אלה של השוטר גוס. בד בבד, בעוד הגובה גוס אף מסר כי עובר להשלכת הצלחת הנאשם אף איים להשתמש באקדח כנגד גוס, הרי השוטר אלבז במצוות ת/2 מסר כי לא שמע כל איומים. בעדותו השוטר אלבז גם כן לא מזכיר כל איומים, למחרות שמצויר מלל של הנאשם, ואף היה לידי לפחות בהמשך עת עמד להשлик הצלחת השנייה. כן יצוין כי הרצינול של התלוותו לגובה גוס היה כדי למתענה למקרה של התנודות אלימה בפועל או בכוח, כך שאמור היה להיות קשוב לדברי הנאשם. מנגד יש לציין שמדובר באירוע שבו היו ויכוחים קולניים וטעונים, ולא רק בין הגובה גוס לנאשם, ויתכן שבבלי הנסיבות הרוועמים השוטר אלבז לא שמע דבריהם.

בשים לב לתמיהה האמורה, מחמת זהירות, ככל שהדברים אמורים ביחס לאינטראקציה עם הנאשם, זהה מחלוקת מסקנה על סמך דבריו הגובה גוס ככל שהוא באים לבדוק. עם זאת יודגש כי באשר לנושא הצלחות, המדובר בגרסה אחתיה של שני חברי צוות הגביה, כאשר הפער בעניין האIOS מלמד על כך שלמרות שמדובר בצוות שפועל ייחדיו בפעולות רבות מעבר לאירוע, לא באו הדברים לכדי כל תיאום עדויות ביניהם, כך שהinic שמתארים מקטע שהינו דומה במאפייניו, כבעניין השלכת הצלחות, יש לסגור על כך. אדרבא, שבגרסת שני חברי צוות הגביה בעניין הצלחות יש אותן אמת נספחים, כפי שיפורט להלן.

כך, על פי עדותו, השוטר מנחם מסורי הוזעק למקום בקריאה מוקד שמהותה פניהו העד אלבז אודוט אירוע אלים, כאשר העד אלבז אישר שכן הצעיק סיור משטרתי להמשך טיפול באירוע, במסגרת אותה "הקפאת מצב" שמצוינה לעיל. עצם פניותו של השוטר אלבז למוקד המשטרתי מלמדת על כך שהאירוע חריג מגדר אירוע גביה (לרבות כזה שגולש לווכחים מרבים), שאותו שוטר זה מסוגל לאבטחה בתפקידו, לכדי אירוע פלילי המצריך חקירה משטרתית לרבות עיקוב. לשון אחר, אילו מעשיו של הנאשם היו מתמצאים בבחינת הפרעה לא אלימה לפעולות הגביה, העד אלבז לא היה נזקק לתגבור המשטרתי.

בנוסף, לדבריו השוטר מסורי, כאשר הוא הגיע למקום לאחר זמן מה, הרי שהשוטר אלבז מסר למסורי אודוט נסיון התקיפה באמצעות הצלחת, מה שמחזיק את משקל עדותו של אלבז בעניין. בד בבד לדבריו השוטר מסורי, באותו עת הנאשם היה רגוע, אולם עניין זה אינו מעלה ואני מוריד לגבי הטענה כי הנאשם ניסה לתקוף באמצעות הצלחת, כיון שਮילא לטענת הנאשם באירוע עצמוicus והתרפרץ על צוות הגביה. לשון אחר, אין חולק כי טרם הגעת השוטר מסורי

למקום הנאשם הenthal בкус, כך שהייתה רגוע עם הגעת מסורי, אינה שוללת דבר.

בנוסף יש לתהות ולשאול, מדוע שני חברי צוות הגביה, שהכירו את הנאשם רק בעקבות האירוע, יבדו גריסה לגבי נסיבות שבירת הצלחת? הרי הדבר לא מקדמי כהוא זה את פתרון היקוח שהיה בין לנאים אודות שאלת עדכנות החוב. כמו כן, ניתן להעלות על הדעת טענות אפשריות כנגד הנאשם אשר הין חמורות יותר מהשכלת צלהת שלא פגעה, אם בנסיבות היהת, מסיבה לא הגיונית, לטפל אשמת שווה על הנאשם. הרי בסופה של דבר, מדובר באמירה לעניין מעשה אלימות ברף חומרה נמוך, ולא כל נזק.

עוד יאמר, כי לדברי השוטר אלבז הנאשם בתגובה לד"ח העיכוב אותו רשם שוטר זה, טוען כי איבד עשתונות ועשה טעות. אמנם ד"ח העיכוב לא הוגש, אך כך גם הוקרא לנאים מדו"ח העיכוב, והנאשם לא חלק על עצם רישום הדברים על ידי השוטר אלבז. עוד מסר השוטר אלבז כי בהמשך, הנאשם התנצל והביע חשש לפגיעה בראשון שלו למשרד חקירות, ואף ביקש ממנו עזרה. גם הגובה גוס אמר שהנאשם פגש אותו בתחנה וביקש שייתנו לו בגלל משרד החקירה.

כל דברי הנאשם והתנהגותו לאחר האירוע כפי שפורט לעיל, לא אופייניים למי שלא עבר כל עבירה, אלא שהמדובר במעשה בראשית הودיה. יצוין כי הנאשם במרתו המשטרתי כינה בכינוי גנאי את הגובה גוס, אך בד בבד התבטא באופן חיובי ("בשם הכל בן אדם נכבד") לגבי השוטר אלבז, מה שעולה בקנה אחד עם הטענה שלפחות לגביו, ולפחות לאחר שוק האירוע, ניסה לפנות לעזרתו בהיבט של מזעור פגיעתו, ואגב כך בא לכדי ראשית הודיה כאמור.

בעודתו הנאשם מאשר שהסביר לשוטר את הפגיעה האפשרית בעתידו, אך השוטר רשם שה坦צל והתחרט, מה שלא היה לחלוין ולכן הנאשם סרב לחתום על ד"ח העיכוב (בדו"ח, יכולה מהקרהתו בפני הנאשם בעודתו, אכן רשומש רב לחתום). לטעתה הנאשם בעודתו, הרגיש שהשוטר אלבז מkeletal לו והוא (השוטר) מתחרט על מעשיו, וכן באותו עת הנאשם לא רצה להזיך לו ותייר אותו באופן חיובי. אולם גרסה זו לא עולה בקנה אחד עם טענותיו כלפי השוטר אלבז באירוע, לרבות הטענה בדבר "נפנוף" צו שלטענתו "פוברך".

היגיון הדברים מלמד על כך שלאחר שוק כעס, הנאשם, שעלה פניו הינו אדם משכיל עם רקיון נורמי (משפטן, בעל משרד חקירות, שוטר לשעבר), הבין את מעשיו ופעל למזור את השלכותיהם על עתידו, על דרך אותה ראשית הודיה, ולא מדובר ברכחים וסלচנות לגבי שוטר, אשר לטענותו סרחה באירוע, וכל זאת רק מחמת העובדה שלאחר האירוע השוטר הקשיב לנאים.

הדברים משלבים אף בכך שהנאשם לא פנה בתלונה למ"ש לאחר האירוע. זאת למרות שבעודתו טוען כי בזמן האירוע אמר לצוות הגביה כי ימזה עימם את כל האפשרויות, לרבות פניה למ"ש. הסברו בעודתו כי לא עשה כן לבסוף כיון שמנתין לטענות ההליך אינם הגיוני, שכן אין כל מנעה, ואף רצוי, להגיש תלונה למ"ש דווקא כאשר האירוע נערך בחקירה רגילה, וזכרון כל המעורבים טרי, והנאשם בוודאי ידע זאת כשותר לשעבר. אדרבא, שבמי משפחתו של הנאשם שנכח באירוע לא נחקרו בחקירת המשטרה. יותר מכך, הרי טענות הנאשם כנגד צוות הגביה כונו לגבי חוקיות

ההילך, נושא שביעיקרו קדם לאיורע, בעוד החקירה המשפטית מתמקדת על האירוע עצמו. הנה כי כן, הגיוני היה שדווקא תהיה פניה למבחן, והעדרה מלמד על חזוק הרושם של ראשית הودיה מצד הנאשם לאחר האירוע.

לצד השתלבות גרסת שני חברי צוות הגביה במאגר הראיות מחד והיגיון מאידך, כפי שתואר, באופן המחזק משמעותית את גרסתם, עומדת מנגד גרסת הגנה מצד הנאשם ובני משפחתו שהינה בעיתית מבחינות מהימנות, כפי שיפורט להלן.

ראשית יש לחזור ולהציג את האמור קודם לכן בדבר משמעות היוות העדים בני משפחת הנאשם. בנוסף יש לזכור שכפי שכבר פורט, בדברי הנאשם באשר לחלק הראשון של האירוע, התגלו פגמי מהימנות בכך שנסתור בנקודות מסוימות על ידי בני משפחתו אף בדבריו במשטרה. כמובן שככל אלה רלבנטיים להערכת מהימנותו של הנאשם באופן כללי, ועל כן יש בהם רלבנטיות לגרסתו בהיבט הנבחן עצה. בנוסף, כפי שיפורט להלן, במספר היבטים מהותיים של גרסת הנאשם, קיימים פגמי מהימנות בדברי עדיו ההגנה.

כך, באשר לסיבה להגעת הצלחת לרצפה, הרי שהנאים בעדותו מוסר כי רצ, ובהמשך משנה לכך **שהליך במהירות אין לא רצ**, לעבר השולחן שלו היה מונחת הצלחת, ותוך כדי כך נפללה הצלחת, **לא בהירה אם פגע בצלחת או בשולחן**. לעומת זאת, בגרסהו במשטרה מסר כי רצ לעבר השולחן, נתקל **בשולחן**, וכך הצלחת הגיעה לרצפה. לעומת זאת, אשתו מסרה בעדותה כי הנאשם **רצ לעבר השולחן**, נתקע **בצלחת** (אותה הגדרה כמגש ארכו), ומשכק הצלחת הגעה לרצפה. לעומת זאת הבת בעדותה מסרה כי הנאשם **הלך בעכבות בסמוך לשולחן, ופגע בצלחת**, וכך זו הגעה לרצפה.

כך, באשר לאופן נפילת הצלחת, הרי שהנאים ואשתו מסרו כי זו **עפה קדימה**, כאשר הנאשם אף מתאר זאת כחצי מטר עד מטר קדימה. לעומת זאת הבת בעדותה מדברת על כך שהצלחת **נפלה**, באופן התואם את אמריתה לעיל לפיה הנאשם הלך ולא רצ ופגע בצלחת עצמה, ועל כן התיאור הינו בניגוד לטענה שהצלחת **עפה** כתוצאה מפגיעהomin הנאים (בשולחן או בצלחת) כשהוא נע במהירות (הילכה מהירה או ריצה).

כך, באשר לדברי חברי צוות הגביה כי הנאשם אחז צלחת נוספת לאחר התנפצות הצלחת האמורה, הרי שהדבר נשאל מכל וכל על ידי בתו של הנאשם ואשתו. הבת אף אומרת מפורשות שאם היה מרים צלחת כלשהו הייתה מבחינה בכך. אולם, הנאשם עצמו לא שולץ זאת, ואומר שיתיכן שאחרי התנפצות הצלחת, ניסה לסדר צלחת נוספת שלא טיפול. העובדה ששתי העדות הללו נחרצות כל אחת של הנאים ביחס לצלחת כלשהו, על אף שהוא מצדיו לא שלל את האפשרות שסידר צלחת נוספת שלא טיפול, מלבד על כך שלידין אחיזת הצלחת, בין הראשונה ובין השנייה, הייתה בנסיבות של חובהו של הנאשם.

לצד כל זאת יש לזכור שבנו של הנאשם בעדותו של כלל וכל עutm שבירה של צלחת, על אף שהדבר אינו במחלוקת כאמור לעיל. זאת כאשר עד זה מתאר את הגעתו לקומת הרלבנטית מחדרו בקומת העליונה, בשלב של ניסיון נטילת הטלויזיה, כאשר הנאשם, אשתו ובתו מסבירים את נפילת הצלחת בתנועת הנאים מיד לאחר שהגובה גוס ניסה לקחת את הטלויזיה.

נראה שאשתו של הנאשם הייתה ערוה לבעדיות זו בדברי בנה, שכן מסרה שהוא מספר ניסיונות לחת את הטלויזיה, והצלחת התנפיצה לאחר הראשן שביהם, אז לא נכח הבן. אולם הנאשם ובתו מדברים על ניסיון אחד לחת את הטלויזיה, ובכך שוללים דבריה, וכך נותרת התמייה בדברי הבן. בנוסף יציוין שלגرسת הבן נטילת הטלויזיה בנסיבותיו היהת כאמור במקום היו כבר 2 שוטרים נוספים ואדם נוסף לבוש אזרחי (מן הסתם זהו הגובה הנוסף), אולם אשתו של הנאשם אמרת שכារ הגיע התגבור למקום, הטלויזיה כבר הייתה במצב שלאחר הורדתה, משמע כבר פסקו הניסיונות ללקיחתה, ובכך בלי ממשים אף היא סותרת את דברי הבן.

מעבר לכך, אף אם בנו של הנאשם היה בחדרו בעת שבירת הצלחת, הוא היה אמור לשמוע זאת, שהרי מדובר ברعش שטיבו להישמע בין הקומות, ביחס בשים לב לכך שהבן הבהיר שכבר היה קשוב למתרחש בקומה שמתחת טרם ירד לשם. אולם בעדותו של גם שמיעת התנפצות כליל כלשהו.

שלילת בנו של הנאשם ששמע או ראה את התנפצות הצלחת, בהיותו בלתי הגיוני כאמור, מלמדת על כך שבירת הצלחת הייתה בנסיבות שהין לחובת הנאשם, אחרת לא הייתה כל מניעה שהבן ייעיד על עצם השבירה, ولو באופן שהיעדו הנאשם והעדות. חשוב לציין כי בעדותו מסר הבן שלא שמע בבית שיחות על האירוע, כך שנראה שלא היה מודע לגורסת הנאשם והעדות בדבר ההסביר לשבירת הצלחת, וכך לא נמנע מלמסור גרסה שלמעשה סותרת את דבריהם.

וכoch כל האמור, גרסת עדי ההגנה לא מתקעה את גרסת עדי התביעה גם בהקשר של שבירת הצלחת, ובמידה מסוימת אף מחזקת אותה. בנוסף, גם בהקשר של זריקת הצלחת לרלבנטית כמובן המסקנה, שכבר ציינה, לפיה דבריו של הנאשם לאחר תום האירוע, ביחס לכל התנהלותו באירוע, היו בבחינת ראשית הודים.

ההגנה אף טענה לקיום של מחדלי חקירה בכך שחברי הצלחת לא צולמו ובני משפחותו של הנאשם לא נחקרו במשטרת. גם אם היה מקום לבצע פעולות חקירה אלה, הרוי שהדבר לא מביא לכל עמידות ראייתית. שכן, בעיני השבירים, לא הייתה מחלוקת בין הנאשם לעדי התביעה שהצלחת נשברה, ואף מרחק מהשולחן, כך שהצלום לא היה מסיע בנזקודה שבמחלוקת. באשר לעדויות בני המשפחה, תיעוד דבריהם בסמוך לאירוע בוודאי היה מביא לגורסאות שלמות יותר, אך יש לזכור שמה שכן זכרו מהאירוע בעדויותיהם הוא הביעתי, כך שגם כאן מדובר באירוע נקייהת פועלות חקירה שלא הייתה מסיעת לנאים. על כן, אין כל משמעות ראייתית לאותם מחדלי חקירה.

וכoch כל האמור, סברתי כי הוכח האמור בכתב האישום גם בהקשר של שבירת הצלחת על ידי הנאשם.

סיכום

התוצאה של הבירור העובדתי בסוגית שלועל הוא שליל בסיס העובדות שבחן הודה הנאשם, בשילוב עם העובדות שהוכחו במשמעות הראיות, ולאחר מכן טענותיו העובדתיות של הנאשם הנוגדות את כתב האישום, הרוי שכלל עובדות כתב האישום הוכחו.

עובדות אלה מבססות את אשמת הנאשם בשתי העבירות המוחסנות לו.

מכלול מעשיו (ולמעשה גם כל אחד מהם כאשר הוא עומד בפני עצמו), היווה הפרעה ברורה לפעולתו כדין של צוות הגביה, כך שմבוססים את העבירה של הפרעה לעובד ציבור. לא מדובר אך ורק בחלוקת על עצם קיומ החוב, דבר שהינו טבעי בנסיבות העניין. אלא, שצאות גביה לא היה מסוגל לבצע מלאכתו כעובד ציבור, באווירה העיינית והנוגדנית כפי שהפגין הנאשם עוד בחלקו הראשון של האירוע. אדרבא, שהנאשם לא הסתפק בכך, אלא השלים צלחת לעבר הגובה גם בעת שהוא עמד לבצע תפיסה של רכוש במסגרת הגביה, וניסה להשליך צלחת נוספת, כאשר רק מעורבות השוטר אלבז מנעה בהשלמת העניין. הנאשם אף צלח במעשה זה, שכן אותה תפיסת רכוש נעצרה במסגרת "הקפתת המצב" שביצעו חברי הצוות נוכח שייא התנהגות הנאשם.

מיותר להסביר עד כמה מעשים אלה של הנאשם, ولو בהטלה הצלחת שבוצעה בפועל לעבר הגובה גם, מהווים גם עבירה של ניסיון לתקיפה של עובד ציבור.

ኖכח כל זאת, הריני מרשיע את הנאשם בכל המוחסן לו בכתב האישום.

ניתנה בלשכה, שלא במעמד הצדדים, היום, 17/12/11. שימוע יבוצע במעמד הצדדים כפי שתואם מראש.